

DET KONGELIGE
KULTURDEPARTEMENT

Prop. 5 L

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i film- og videogramlova (innkreving av film- og videogramavgift)

*Tilråding fra Kulturdepartementet 23. oktober 2015,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Kulturdepartementet legger med dette frem forslag til lov om endringer i lov 15. mai nr. 21 om film og videogram.

Regjeringen ønsker å endre dagens ordning der avgift for formidling av film og videogram i næring går til Norsk kino- og filmfond. Regjeringen vurderer det som mer formålstjenlig at avgiften inntektsføres på statsbudsjettet.

Departementet foreslår på denne bakgrunn å endre den aktuelle avgiftsbestemmelsen i film- og videogramlova.

Forslaget i lovproposisjonen er i samsvar med forslag til bevilgningsvedtak i Prop. 1 S (2015–2016) samt forslag om endringer i Meld. St. 30 (2014–2015) *En framtidrettet filmpolitikk*.

2 Endringer i avgiftsbestemmelsen

2.1 Bakgrunnen for endringsforslaget

I Meld. St. 30 (2014–2015) *En framtidrettet filmpolitikk* uttalte Kulturdepartementet følgende om avgiftsmidlene som i dag går til Norsk kino- og filmfond:

«I lys av de nevnte endringene i kino- og videomarkedet de siste årene og endringen av

Film & Kino fra en organisasjon med kommunale kinoer som medlemmer til en ren bransjeorganisasjon som også har private medlemmer, er det etter departementets vurdering ikke lenger en ønsket ordning at Film & Kino forvalter et fond bestående av en statlig avgift. En legitim og hensiktsmessig forvaltning av avgiftsmidlene i NKFF vil være å legge midlene inn på statsbudsjettet. Dette vil også være i tråd med fullstendighetsprinsippet og bruttobudsjetteringsprinsippet i staten.»

Videre fremgår følgende om bruken av avgiftsmidlene:

«Departementet anbefaler at avgiftsmidlene brukes til tilskudd til formidling av filmkultur, herunder distribusjon og lansering av audiovisuelle produksjoner – inkludert produksjoner som utfordrer plattformskillene og tenker nytt om uttrykk, distribusjonsformer, visningsvinduer, finansiering eller markedsføring. Bruken av avgiftsmidlene låses ikke til hva midlene har vært nytt til tidligere, men tilskudd til tiltak som filmfestivaler, cinematek, film i Den kulturelle skolesekken og dubbing bør videreføres. Når det gjelder dubbing viser departementet til at regjeringen vil styrke det nordiske språksamarbeidet. Departementet mener det har en selvstendig verdi at barn også får høre andre

nordiske språk, og at dette hensynet bør tas med i vurderingen av mengden filmer som dubbes og hvilke filmer som dubbes eller alternativt tekstes for de yngre aldersgruppene.»

I tillegg sier departementet følgende om forvaltningen av midlene:

«Som nasjonalt forvaltningsorgan på filmområdet er NFI den best egnede aktøren til å forvalte en nasjonal filmformidlingspolitikk. Departementet anbefaler derfor at det nasjonale ansvaret for formidling av filmkultur og forvaltning av tilskudd til filmformidling legges til NFI. Dette vil legge til rette for en mer helhetlig tenkning for hele prosessen fra utvikling, gjennom produksjon til formidling. Videre vil det gi NFI et utvidet og tydeligere oppdrag for, og nye virkemidler til, å nå det filmpolitiske målet om formidling og tilgjengeliggjøring. NFI har denne type mål og oppgaver i dag, og forvaltningen av feltet blir med dette samlet på ett sted. Sammenslåingen av de tre statlige virksomhetene Norsk filmfond, Norsk filmutvikling og Norsk filminstitutt i 2008 har bidratt til at virkemidlene på filmfeltet i større grad har blitt sett i sammenheng. At virkemidlene for filmformidling også blir en del av denne helheten fullfører denne prosessen.

Departementet anbefaler at dagens festivalstøtteutvalg avvikles og erstattes av et nytt støtteutvalg som får ansvar for å tildele midler til både filmfestivaler og cinemateker. Utvalget underlegges NFI, som får sekretariatfunksjon.

Departementet legger til grunn at NFI løser disse oppgavene gjennom omprioriteringer og effektivisering uten å få tilført nye ressurser. Departementet vil utarbeide forskrift for tilskudd i samarbeid med NFI.»

I tråd med dette la Kulturdepartementet frem følgende forslag i budsjettproposisjonen for 2016 (Prop. 1 S (2015–2016)):

«I lys av endringene i kino- og videomarkedet de siste årene og endringen av Film & Kino fra en medlemsorganisasjon med kommunale kinoer som hoveddel av medlemsmassen, til en ren bransjeorganisasjon, anbefaler departementet i Meld. St. 30 (2014–2015) *En framtidserettet filmpolitikk* at disse avgiftsmidlene inntektsføres på statsbudsjettet.

Avgiftsinntektene fra video- og dvd-omsetning har blitt vesentlig redusert siden 2007, mens inntektene fra kinoomsetningen har vært relativt stabile. I 2013 utgjorde inntektene fra avgiftene til sammen 57,7 mill. kroner, hvorav 24,2 mill. kroner kom fra kinoene og 33,6 mill. kroner fra video- og dvd-omsetning. I budsjettforslaget under posten er det lagt til grunn prognostiserte inntekter fra avgiftene på til sammen 34 mill. kroner. Inntektene fra avgiftene skal fortsatt finansiere ulike filmtiltak, jf. omtale under kap. 334.

Avgiften foreslås videreført på samme nivå som i 2015, med kr 3,50 per videogram, jf. forslag til vedtak VI, nr. 2.»

En forutsetning for den foreslåtte lovendringen er at Stortinget vedtar forslaget knyttet til dette i forbindelse med behandlingen av Prop. 1 S (2015–2016).

2.2 Gjeldende rett

Den som formidler film eller videogram som næringsvirksomhet, betaler en avgift til Norsk kino- og filmfond på 2,5 pst. av brutto omsetning. De som omfattes av slik avgiftsplikt, må føre et særskilt regnskap for slik formidling.

Aktører som vil registrere et videogram for omsetning i næringsvirksomhet, skal betale en avgift til Norsk kino- og filmfond per videogram. Stortinget fastsetter satsene.

Departementet fastsetter i forskrift nærmere retningslinjer om avgiftsgrunnlag, beregning og innkreving av, avgift og bruken av avgiftsmidlene. Departementet kan fatte vedtak om unntak fra kravet om avgift.

2.3 Høring

Den foreslåtte endringen i film- og videogramlova har ikke vært på høring. Departementet vurderer høring som åpenbart unødvendig i og med at innholdet i endringen i sin helhet følger av forslaget i Prop. 1 S (2015–2016).

3 Innholdet i forslaget

Endringen i film- og videogramlova består av at avgiften som etter dagens regler betales til Norsk kino- og filmfond, skal betales til staten. Endringen innebærer videre at det samlede nasjonale ansvaret for formidling av filmkultur og forvaltning av tilskudd til filmformidling legges til NFI.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

De økonomiske og administrative konsekvensene av forslaget vil være at avgiften ikke lenger skal dekke administrasjonsutgifter i Film & Kino. Administrasjon av midlene vil etter dette forslaget utføres av Norsk filminstitutt innenfor deres gjeldende budsjetterammer.

Kulturdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i film- og videogramlova (innkreving av film- og videogramavgift).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i film- og videogramlova (innkreving av film- og videogramavgift) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i film- og videogramlova (innkreving av film- og videogramavgift)

I

I lov 15. mai 1987 nr. 21 om film og videogram skal § 3 lyde:

§ 3 Avgift til staten

Den som driv framсыning av film og videogram i næring, skal betale ei avgift til *staten* på 2,5 % av bruttoomsetninga. Dei avgiftspliktige skal føre særskild rekneskap for slik framсыning.

Den som vil ha eit videogram registrert for omsetning i næring, skal betale ei avgift til *staten* per videogram. Stortinget fastset satsane.

Departementet fastset i forskrift nærmare retningsliner om avgiftsgrunnlag, utrekning og innkreving av avgifter, bruken av midlane og kan gjere unntak frå kravet om avgift.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2016.

